

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012358
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117012358.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla v trestnej veci proti obžalovanému M. H., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom § 138 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 29.05.2018 sp. zn. 1T/88/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.11.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného M. H. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období od marca 2013 až do dňa 29.05.2018 v H. a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky neplnil riadne vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna W. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2013 č. k. 10P/17/2013-43, právoplatným dňa 03.05.2013, tak, že je povinný prispievať na výživu syna W. sumou 40,00 Eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky L. H., trvale bytom H., H. H. XX, prechodne bytom H., M. X, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplnil, pričom v uvedenom období pracoval iba príležitostne brigádne, ako uchádzač o zamestnanie sa nezaevidoval, teda nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu a udržaniu si stáleho pracovného miesta, výživné uhradil celkovo iba sumu 1.040,00 €, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 1.480,00 Eur.

Za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania tak vo vzťahu k výroku o vine ako aj vo vzťahu k výroku o treste, obsah jednotlivých dôkazov, ako aj úvahy súdu I. stupňa ktorými sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, ktoré následne písomne odôvodnil. Namietal správnosť a zákonnosť uloženého trestu povinnej práce ako aj správnosť úvah súdu I. stupňa pri ukladaní tohto trestu, keď poukázal na to, že obžalovaný si dlhodobo, viac ako 5 rokov, neplnil vyživovaciu povinnosť, túto začal plniť až pod hrozbou podaného trestného oznámenia. Obžalovaný sa dopustil skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci, takýmto miernym trestom nemôže byť dosiahnutý jeho účel, najmä, ak s poukazom na prevahu priťažujúcich

okolností, by prichádzalo do úvahy uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere minimálne 2 roky a 4 mesiace.

Obžalovaný odvolanie nepodal.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku o treste, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd nespochybňuje argumentáciu prokurátora v tom, že obžalovaný sa dopustil žalovaného prečinu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia na základe rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 28.07.2016 sp. zn. 7T/27/2016, ktorým bol odsúdený pre prečin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka. Skúšobná doba v uvedenej trestnej veci plynula obžalovanému od 29.07.2016 do 29.07.2017. Už na základe vyššie uvedeného krajský súd nespochybňuje argumentáciu prokurátora v tom, že časti žalovaného skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci. Podľa názoru krajského súdu však táto skutočnosť sama o sebe však v prejednávanej veci nevylučuje uloženie trestu povinnej práce. Pri rozhodovaní o treste je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu, ako aj okolnosti na strane obžalovaného a predovšetkým účel trestu, zmyslom ktorého je, dosiahnuť plnenie vyživovacej povinnosti a zaplatenie výživného pod tlakom trestnej zodpovednosti. Účelom trestu je nepochybne tak generálna ako aj individuálna prevencia. Z hľadiska individuálnej prevencie považoval krajský súd za rozhodujúce najmä to, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému od októbra 2016 doposiaľ nepretržite plní a to aj nad rámec bežného výživného, pričom len od času vyhlásenia napadnutého rozsudku, znížil svoj dlh na výživnom o sumu 685 Eur, ktorá skutočnosť bola preukázaná predloženými poštovými poukázkami na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Aj keď obžalovaným preukázané platby nemožno posudzovať ako účinnú ľútosť v zmysle § 86 písm. a/ Trestného poriadku, lebo nedošlo k zaplateniu celého výživného, považoval krajský súd za potrebné prihliadnuť na to, že obžalovaný nie je v riadnom pracovnom pomere, pracuje len brigádnicke a v súčasnej dobe si svoju vyživovaciu povinnosť plní aj nad rámec bežného výživného.

Za takejto situácie nemožno neprihliadnuť na ustanovenie § 34 odsek 3 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Dieťa odkázané na výživu obžalovaného je mu blízkou osobou, uloženie nepodmienečného trestu by malo negatívny dopad na ďalšie plnenie vyživovacej povinnosti.

S poukazom na vyššie uvedené úvahy považoval krajský súd uložený trest povinnej práce za správny a zákonný. Na takýto postup boli splnené podmienky ustanovenia § 54 Trestného zákona, umožňuje to aj upravená trestná sadzba postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona pri správne ustálenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.